

- DAMMERMAN, K. W., 1919, *Landbouwdierkunde van Oost-Indië*. Amsterdam.
 ———, 1929, *The Agricultural Zoology of the Malay Archipelago*. Amsterdam.
 KALSHOVEN, L., 1951, *De Plagen van de Cultuurgewassen in Indonesië*. Den Haag, 1 & 2.
 KONINGSBERGER, J. C., 1897, De Dierlijke Vijanden der Koffiecultuur op Java, I. *Meded. PITuin*, 20. Batavia.
 ———, 1915, *Java, Zoölogisch en Biologisch*. Buitenzorg.
 ——— & A. ZIMMERMANN, 1901, De Dierlijke Vijanden der Koffiecultuur op Java, II. *l. c.* 44.
 TOWNES, H., 1958, Hymenoptera: Ichneumonidae, Stephanidae and Evanidae. *Ins. Micronesia*, 19 (2).

Late *Amorpha populi* L. en *Tethea ocularis* L. (Lep.). Van een ab ovo-kweek van *Amorpha populi*, waarvan de eieren op 31 juli, 1 en 2 augustus 1960 werden gelegd en de laatste rups op 17 sept. 1960 verpopte, kwam op 5 oktober 1960 een prachtig mannetje uit. De poppen staan in een onverwarmd vertrek.

Op 10 oktober 1960 verscheen een imago van *Tethea ocularis* uit een met het voedsel van *A. populi* meegekomen kleine rups.

De beschrijving van de rups in SOUTH, dl. 1, pag. 88, klopt niet met mijn ervaring. De kleur is niet gelig maar beenkleurig, van zwarte vlekken bij de mijne geen spoor, evenmin van grijze rug of platen, alleen achter de kop op de eerste ring een verhard gedeelte, groenig, de kop zelf is bruin met donkerder monddelen en enkele haartjes, welke eveneens op het lijf aanwezig zijn.

Evenals alle *Tethea*-rupsen, leeft ook die van *T. ocularis* tussen twee op elkaar gesponnen bladeren van de voedselplant, *Populus spec.*, en verpopt er.

Mijn ervaring is, dat al zulke, tussen bijeen gesponnen bladeren levende rupsen, matige eters zijn. Vlugge eters zouden dan ook veel te snel achter elkaar moeten verhuizen.

Hoe is de ervaring van anderen hieromtrent?

Alle *A. populi*-rupsen, 63, waren groen zonder een spoor van rode tekening. Een deel, 23, werd met wilg, de rest met *Populus tremula* grootgebracht. *Salix caprea* werd beslist geweigerd; in de natuur vond ik de rupsen wel op *Salix cinerea*, maar toch hoofdzakelijk op lage *P. tremula*. Deze is op de droge Veluwe wel de hoofdvoedselplant. In geval van nood wordt naar mijn ervaring ook berk (*Betula spp.*) genomen, aan appel (*Pirus malus*) willen ze beslist niet, *Smerinthus ocellata* eet daarentegen graag appelblad.

W. J. BOER LEFFEF, Rijksinstituut voor Veldbiologisch Onderzoek t.b.v. het Natuurbehoud (R.I.V.O.N.).

Endromis versicolora L. Ik kan Raalte als nieuwe vindplaats vermelden. In de avond van 5 april 1960 kwam een ♂ op de lamp af. Hij bleef beneden op de stoep rondwarrelen en ging wild te keer, maar we kregen hem toch in de vangfles.

G. J. FLINT, Roggestraat 1b, Raalte.

Het vlinderboek van Ter Haar. Daar dit werk voor beginnende lepidopterologen nog altijd een vrijwel onontbeerlijke steun is, is het wel gewenst een overzicht te hebben over de behoefte, die eraan bestaat en over eventueel beschikbare exemplaren. Ik verzoek daarom een ieder, die een „Ter Haar” zoekt, mij dit te berichten en daarbij de prijs te vermelden, die hij bereid is ervoor te betalen.

Maar tevens verzoek ik niet-lepidopterologen, die een exemplaar in hun bezit hebben en het toch niet gebruiken en er daarom wel afstand van willen doen, mij hiervan in kennis te stellen met vermelding van de prijs, die zij ervoor willen hebben. Natuurlijk hoop ik dan, dat zij hun medeleden geen fancyprijs zullen berekenen.

C. A. W. JEEKEL, Zoölogisch Museum, Zeeburgerdijk 21, Amsterdam-O.